

(сказ). Карэнь гэты меў значаньне „гаварыць“. Значыцца, спачатку слова *сьветка* абазначала чалавека, людзіну (як мужчыну, так і жанчыну), што, ведаючы штось (бачыўшы, чуўшы) аб якім здарэньні, *гаворыць* гэта на судзе, *сьветчыць*. У гэтым слове падчыркнены якраз мамэнт судовасьці, права, і таму яно вельмі на месцы ў такога вырабленага з праўнага гледзішча народу, як беларусы.

Што знача слова „гудзец“ у песьні

Чаму–ж мне ня печь,
Чаму–ж ня гудзец,

Калі ў маея хатаныцы
Парадак ідзець?

Цяпер гудзяць жукі і пад., вецер гудзіць, гудзіць вада ў павадкі, але чалавек ня гудзіць. Чаму–ж бы чалавек, пяючы ў вясёлым настрою, пры гэтым гудзеў? Гэтак ніхто ня робе. Значаньне гэтага слова будзе нам зразумела, калі зазірнём у сівую старыну беларускае мовы. Тады слова „гудзец“ значыла „граць“, і ў нашай песьні яно мае гэткае значаньне. І цяпер яшчэ ў мове чэскай *hudba* знача „музыка“, а *hudebník* — „музыка“ (націск паказаны курсавымі літарамі). Слова „гудзец“ у гэтай песьні мае вельмі старое значаньне і сьветча пра стара-вечнасьць самае песьні.

Гукаючы пра гэтую песьню, трэба зацэміць, што ў ёй ня толькі „Мушка на аконцы ў цымбалікі тнець“, а „Павучок на сыценцы кросенцы снуець“, але й „Парсючок пад лаўкай бульбачку **скрабець**“, а ня „грызець“, як рэдчас абмыльна пяюць. Песьня гуморыстычная, а калі–б парсючок бульбачку грыз, то ў гэтым ня было–б нічога сьмешнага.